

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.382 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 99.149/X-10.054.**

In zake : Jan CORNELIS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE CLERCQ,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Onderstraat 48

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan CORNELIS op 5 januari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 26 oktober 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verwerping van zijn beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen van 25 juli 2000 waarbij hem de regularisatievergunning wordt geweigerd voor een terras op een perceel gelegen te Destelbergen, Damvalleistraat, kadastraal bekend Sectie A, nr. 209 e en 212 a;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 31 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. DE CLERCQ, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris A. GLABEKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 1 februari 2000 een aanvraag indient tot regularisatie van een terras; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen op 25 juli 2000 deze aanvraag tot regularisatie weigert; dat de verwerende partij op 26 oktober 2000 het hoger beroep van verzoeker tegen deze weigeringsbeslissing van 25 juli 2000 verwerpt; dat dit de bestreden beslissing is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie doet gelden dat de bestendige deputatie een bij haar ingediend beroep tegen een geweigerde regularisatie-aanvraag ofwel "om welbepaalde redenen" niet inwilligt ofwel het dossier doorzendt naar de stedenbouwkundig inspecteur voor een eventueel vergelijk, dat door in casu de aanvraag te weigeren om welbepaalde redenen, de bestendige deputatie "met andere woorden een beslissing (heeft) getroffen waarmee ze aan verzoekende partij meteen het recht heeft ontzegd om met de stedenbouwkundige inspecteur een vergelijk te kunnen treffen", dat "het (...) voor zich (spreekt) dat verzoekende partij er alle belang bij heeft om zich tegen dergelijke uitsluitingsbeslissing en tegen de verdragende gevolgen dewelke die beslissing impliceert, bij wege van een annulatieberoep te verzetten bij de Raad van State";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt dat de vordering onontvankelijk is wegens gebrek aan belang, dat immers krachtens artikel 159 D.R.O. een regularisatievergunning slechts kan worden verleend na het opstellen van een certificaat, dat dit wordt verleend door de stedenbouwkundige inspecteur nadat deze met de vergunningaanvrager een vergelijk heeft getroffen, dat in casu dit vergelijk niet voorligt, dat de bestendige deputatie

derhalve onmogelijk een vergunning kan verlenen, dat bovendien verzoeker onmogelijk een vergelijk kan bekomen, aangezien een vergelijk slechts mogelijk is indien de uitgevoerde werken niet strijdig zijn met onder meer de plannen van aanleg (artikel 158 D.R.O.), dat dit in casu niet het geval is;

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoeker derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat verzoeker hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat daargelaten de vraag of, zoals verzoeker in de laatste memorie doet gelden, de thans bestreden beslissing "meteen" het recht ontzegde om met de stedenbouwkundige inspecteur een vergelijk te kunnen treffen, dit door de verzoeker aan de bestreden beslissing toegeschreven gevolg op zich niet impliceert dat verzoeker een belang heeft bij de vernietiging; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.